

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PETI ODDELEK

ZADEVA JOVIČIĆ proti SLOVENIJI

(pritožba št. 52045/13)

SODBA

STRASBOURG

16. julij 2015

Ta sodba je dokončna, vendar so mogoči uredniški popravki.

V zadevi Jovičić proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (peti oddelek) kot senat v sestavi:

Helena Jäderblom, *predsednica*,

Boštjan M. Zupančič,

Aleš Pejchal, *sodniki*,

in Milan Blaško, *namestnik sodnega tajnika oddelka*,

po razpravi, zaprti za javnost, ki je bila 23. junija 2015,

izreka to sodbo, sprejeto navedenega dne:

POSTOPEK

1. 1. Zadeva se je začela s pritožbo (št. 52045/13) proti Republiki Sloveniji, ki jo je po 34. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: konvencija) pri Sodišču 5. avgusta 2013 vložil hrvaški državljani Željko Jovičić (v nadaljnjem besedilu: pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal N. Kljajić, odvetnik iz Izole. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu: vlada) je zastopala T. Mihelič Žitko, državna pravobranilka.

3. Vlada je bila o pritožbi obveščena 2. oktobra 2014.

4. Potem ko je bila hrvaška vlada seznanjena s svojo pravico do posredovanja v tej zadevi (prvi odstavek 36. člena konvencije in prvi odstavek 44. člena Poslovnika Sodišča), je izjavila, da te pravice ne želi uveljavljati.

DEJSTVA**I. OKOLIŠČINE ZADEVE**

5. Pritožnik je bil rojen leta 1953 in živi v Splitu.

A. Pravdni postopek

6. 5. junija 1992 je Carinski urad Sežana v carinskem prekrškovnem postopku zasegel večjo količino zlata, ki je pripadalo vlagatelju, in njegov avtomobil.

7. 5. julija 1996 je bil carinski prekrškovni postopek prekinjen in zaseženo premoženje vrnjeno pritožniku 12. septembra 1997.

8. Pritožnik je 17. novembra 1997 pred Okrožnim sodiščem v Kopru začel pravdni postopek proti državi zaradi premoženjske škode, ki jo je utrpel zaradi zasega.

9. Pritožnik je 19. marca 1999 od sodišča zahteval, naj pospeši postopek.

10. 1. aprila 1999 je Okrožno sodišče v Kopru izdalo sklep o zavrnitvi pritožnikovega zahtevka. Pritožnik se je pritožil.

11. 7. oktobra 2000 je Višje sodišče v Kopru zavrnilo pritožbo. Pritožnik je vložil predlog za revizijo.

12. 30. avgusta 2001 je Vrhovno sodišče zavrnilo pritožnikovo revizijo. Pritožnik je vložil ustavno pritožbo.

13. 8. aprila 2004 je Ustavno sodišče razveljavilo odločitve nižjih sodišč v delu, ki zadeva premoženjsko škodo v zvezi z avtomobilom, in ta del zadeve sodišču prve stopnje vrnilo v ponovno odločanje.

14. 1. septembra 2004 je Okrožno sodišče v Kopru opravilo prvo glavno obravnavo po vrnitvi v ponovno odločanje. Na obravnavi je zastopnik pritožnika obvestil sodišče o njegovi nameri, da bo vložil pritožbo pri Evropskem sodišču za človekove pravice, in od okrožnega sodišča zahteval preložitev obravnave, dokler Sodišče ne odloči o njegovi pritožbi. Okrožno sodišče je sledilo predlogu pritožnikovega zastopnika in preložilo obravnavo.

15. Okrožno sodišče v Kopru je razpisalo obravnavo za 27. september 2006. Potem ko je pritožnikov zastopnik prejel vabilo na obravnavo, je zahteval, naj se ta preloži, dokler Sodišče ne odloči o njegovi pritožbi. Okrožno sodišče je njegov predlog zavrnilo.

16. Na obravnavi 27. septembra 2006 je pritožnik ponovno zahteval, naj se obravnava preloži za čas čakanja na izid postopka pred Sodiščem. Okrožno sodišče je njegovo zahtevo zavrnilo. Ker je pritožnik na obravnavi spremenil svoj zahtevek in predložil dodatne dokaze, je sodišče obravnavo preložilo, da bi toženi stranki omogočilo ustrezen odziv na omenjene spremembe in nove dokaze.

17. 3. novembra 2006 je sodišče opravilo naslednjo obravnavo in odločilo v zadevi Obe stranki sta se pritožili.

18. 18. septembra 2007 je Višje sodišče v Kopru ugodilo pritožbama in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje.

19. 12. februarja 2008 je pritožnik zaradi trajanja postopka vložil nadzorstveno pritožbo pri Okrožnem sodišču v Kopru.

20. Istega dne, 12. februarja 2008, je Okrožno sodišče v Kopru opravilo obravnavo in odločilo v zadevi. Pritožnik se je pritožil.

21. 26. februarja 2008 je Okrožno sodišče v Kopru zavrnilo pritožnikovo nadzorstveno pritožbo kot neutemeljeno, ker je sodišče medtem sprejelo odločitev v zadevi in zato ni moglo sprejeti nobenih pospešitvenih ukrepov.

22. 18. junija 2008 je Višje sodišče v Kopru pritožbo zavrnilo. Po več neuspešnih poskusih je bil odločba 10. decembra 2008 vročen zastopniku pritožnika. Pritožnik je vložil revizijo.

23. 17. septembra 2009 je Vrhovno sodišče zavrnilo pritožnikovo revizijo.

B. Postopek v zvezi z odškodninskim zahtevkom za nepremoženjsko škodo zaradi zatrjevanih zamud v zgoraj navedenem postopku

24. 14. decembra 2009 je pritožnik vložil predlog za poravnavo, da bi z državnim pravobranilstvom dosegel dogovor o pravičnem zadoščenju zaradi zamud v pravdnem postopku.

25. 6. januarja 2009 je državno pravobranilstvo zavrnilo njegov zahtevek, ker je bila nadzorstvena pritožba, ki jo je vložil, zavrnjena in ker glede na to ni vložil tudi rokovnega predloga..

26. 29. aprila 2010 je pritožnik na podlagi Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (v nadaljnjem besedilu: zakon iz leta 2006) pri Okrajnem sodišču v Kopru vložil tožbo na plačilo odškodnine v znesku 5.800 EUR za nepremoženjsko škodo kot posledico trajanja pravnega postopka.

27. 13. februarja 2012 je Okrajno sodišče v Kopru zavrnilo pritožnikov zahtevek. Sodišče je presodilo, da bi pritožnik po zavrnitvi nadzorstvene pritožbe moral vložiti rokovni predlog.

28. Pritožnik se je neznanega datuma pritožil. V svoji pritožbi je poudaril, da ni imel nobenega razloga za vložitev rokovnega predloga, ker je sodišče v tem času že odločilo v zadevi in bi bil njegov rokovni predlog v vsakem primeru zavrjen zaradi pomanjkanja pravnega interesa.

29. 17. januarja 2013 je Višje sodišče v Kopru zavrnilo pritožnikovo pritožbo. Presodilo je, da ni pomembno, ali je pritožnik imel možnost uspeti z rokovnim predlogom, saj zakon iz leta 2006 ni zahteval, da bi stranka z uporabo pravnega sredstva tudi uspela, temveč je pomembna zgolj vložitev pravnega sredstva. Odločba je bila pritožnikovemu zastopniku vročena 12. februarja 2013.

II. UPOŠTEVANA DOMAČA ZAKONODAJA

30. Za upoštevano domačo zakonodajo glej sodbo *Grzinčič proti Sloveniji*, št. 26867/02, 3. maj 2007.

PRAVO

I. ZATRJEVANA KRŠITEV PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

31. Pritožnik se je pritožil, da trajanje postopka ni bilo v skladu z zahtevo po "razumnem roku" iz prvega odstavka 6. člena konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče."

32. Pritožnik se je tudi pritožil, da so bila razpoložljiva pravna sredstva pri predolgotrajnih postopkih v Sloveniji neučinkovita. Skliceval se je na 13. člen konvencije, ki se glasi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti."

A. Sprejemljivost

33. Vlada je trdila, da notranjepravna sredstva niso bila izčrpana, sklicujoč se na pravna sredstva, ki jih predvideva Zakon o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (Uradni list RS, št. 49/2006, v nadaljnjem besedilu: zakon iz leta 2006).

34. Trdila je, da bi lahko vložil pospešitvena pravna sredstva še pred februarjem 2008, saj se je zakon iz leta 2006 začel uporabljati že 1. januarja 2007. Prav tako je trdila, da bi lahko vložil nadzorstveno pritožbo v postopku pred višjim sodiščem.

35. Sodišče pripominja, da 3. člen zakona iz 2006 predvideva dve pravni sredstvi za pospešitev postopkov v teku – nadzorstveno pritožbo in rokovni predlog – ter, končno, zahtevo za pravično zadoščenje za škodo, nastalo zaradi nepotrebnega odlašanja.

36. Pripominja tudi, da se lahko v skladu s 15. členom omenjenega zakona vloži zahteva za pravično zadoščenje, če je stranka vložila nadzorstveno pritožbo, ki ji je bilo ugodeno, ali če je bil po zavrnitvi nadzorstvene pritožbe vložen rokovni predlog.

37. Sodišče ugotavlja, da je bila nadzorstvena pritožba pritožnika v obravnavani zadevi zavrnjena kot neutemeljena iz razloga, ker je sodišče na dan, ko je vložil pritožbo, že odločilo v zadevi. Prav tako ugotavlja, da je bil pritožnikov zahtev za pravično zadoščenje nato zavrnjen z utemeljitvijo, da bi moral pritožnik po zavrnitvi nadzorstvene pritožbe vložiti rokovni predlog.

38. Sodišče meni, da ni mogoče slediti razlagi domačih sodišč, namreč da bi moral pritožnik *pro forma* vložiti rokovni predlog, kot je predvideno

po zakonu iz leta 2006, kljub zavedanju, da je bilo to pravno sredstvo nepomembo, ker je prvostopenjsko sodišče medtem že odločilo o njegovem primeru in bi bil njegov rokovni predlog najverjetneje zavržen iz procesnih razlogov zaradi pomanjkanja interesa.

39. Sodišče tudi meni, da od pritožnika ne bi bilo upravičeno pričakovati, da bo vložil dodatno nadzorstveno pritožbo v zvezi s postopkom pred sodiščem druge stopnje, ker je Višje sodišče v Kopru svojo odločitev sprejelo v manj kot štirih mesecih in bi bila njegova nadzorstvena pritožba najverjetneje znova zavržena kot neutemeljena.

40. Ugovor vlade o neizčrpanju notranjepravnih sredstev je torej treba zavriniti.

41. Sodišče prav tako ugotavlja, da pritožba ni očitno neutemeljena po točki a tretjega odstavka 35. člena konvencije. Ni nesprejemljiva niti iz katerih koli drugih razlogov. Torej jo je treba razglasiti za sprejemljivo.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

42. Sodišče ponovno poudarja, da je treba razumno trajanje postopka presojati glede na okoliščine zadeve in s sklicevanjem na ta merila: zapletenost zadeve, ravnanje pritožnika in pristojnih oblasti ter kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika (glej med številnimi drugimi zadevami *Frydlender proti Franciji [VS]*, št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

43. Pripominja, da se je obdobje, ki ga je treba upoštevati, začelo 17. novembra 1997, ko je pritožnik začel pravdni postopek na Okrajnem sodišču v Kopru, in končalo 17. septembra 2009, ko je Vrhovno sodišče izdalo odločbo. Postopek je torej na treh sodnih stopnjah trajal enajst let in deset mesecev.

44. Sodišče ugotavlja, da se je zadeva nanašala na civilni zahtevek in ker vlada ni podala nobenega argumenta o nasprotnem, se ne zdi, da je bil postopek posebej zapleten.

45. Sodišče ob preučitvi pritožnikovega vedenja meni, da je zaradi njegovih ponavljajočih se zahtev po preložitvi obravnav njegovo ravnanje negativno vplivalo na dolžino postopka.

46. Ne glede na pritožnikov prispevek k zamudam sodišče ne more spregledati celotnega trajanja postopka in zlasti nedejavnosti domačega sodišča v začetni fazi postopka. Nadaljnje zamude so nastale zaradi preložitve pritožbene zadeve, za katere ni mogoče kriviti pritožnika (glej *Wierciszewska proti Poljski*, št. 41431/98, 46. odstavek, 25. november 2003, in *Deželak proti Sloveniji*, št. 1438/02, 25. odstavek, 6. april 2006).

47. Sodišče ob upoštevanju vsega navedenega in svoje sodne prakse (glej *Žolger proti Sloveniji*, št. 75688/01, 17.–19. odstavek, 30. marec 2006,

Puž proti Sloveniji, št. 76199/01, 20.–22. odstavek, 30. marec 2006; *Cekuta proti Sloveniji*, št. 77796/01, 19.–21. odstavek, in *Bitenc proti Sloveniji*, št. 3474/06, 38.–42. odstavek, 30. januar 2014) meni, da je v obravnavani zadevi postopek trajal predolgo in zahteva za "razumni rok" ni bila izpolnjena.

Zato je bil kršen prvi odstavek 6. člena.

2. 13. člen

48. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi organi za domnevno kršitev zahteve iz prvega odstavka 6. člena, po katerem mora biti zadeva obravnavana v razumnem roku (glej *Kudła proti Poljski* [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000-XI).

49. Sodišče glede na svoje zgornje ugotovitve (glej 33.–40. odstavek) meni, da je bil v tej zadevi kršen 13. člen, saj v domači zakonodaji ni bilo pravnega sredstva, s katerim bi lahko pritožnik dosegel odločitev sodišča, ki bi potrdila njegovo pravico do obravnave zadeve v razumnem roku, kakor je določeno v prvem odstavku 6. člena.

II. UPORABA 41. ČLENA KONVENCIJE

50. 41. člen konvencije določa:

"Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje."

A. Odškodnina

51. Pritožnik je zahteval 5.800 EUR za nepremoženjsko škodo.

52. Vlada je zahtevku oporekala, da je pretiran.

53. Sodišče meni, da je pritožnik utrpel nepremoženjsko škodo. Sodišče meni, da je treba prisoditi celotni zahtevani znesek.

B. Stroški in izdatki

54. Pritožnik je tudi zahteval neopredeljeni znesek za stroške in izdatke, ki so nastali pred domačimi sodišči, ter 220 EUR za stroške in izdatke, ki so nastali pred Sodiščem.

55. Vlada je zahtevka izpodbijala.

56. Skladno s tem Sodišče ob upoštevanju razpoložljivih dokumentov in svoje sodne prakse zavrača zahtevke za stroške in izdatke, ki so nastali v domačih postopkih, in meni, da je razumno pritožniku prisoditi celotni zahtevani znesek za postopke pred Sodiščem.

C. Zamudne obresti

57. Po mnenju Sodišča je primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, ki se ji dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO:

1. *razglaš*a, da je pritožba sprejemljiva;
2. *razsoja*, da sta bila kršena prvi odstavek 6. člena in 13. člen konvencije;
3. *razsoja*,
  - a) da mora tožena država v treh mesecih pritožniku plačati ta zneska:
    - i) 5.800 EUR (pet tisoč osemsto evrov) za nepremoženjsko škodo in morebitni davek;
    - i) 220 EUR (dvesto dvajset evrov) za stroške in izdatke ter morebitni davek, obračunan pritožniku;
  - b) da se za navedena zneska od dneva poteka treh mesecev do plačila obračunajo linearne obresti na zneska po stopnji, ki je enaka stopnji mejne posojilne obrestne mere Evropske centralne banke, za vse zamujeno obdobje z dodanimi tremi odstotnimi točkami;
4. *zavrača* preostali del zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v angleškem jeziku in 16. julija 2015 poslano v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Poslovnika Sodišča.

Milan Blaško
namestnik sodnega tajnika

Helena Jäderblom
predsednica